

ACTUALITAT CERDANA

SR. PERE

LA NOVA REVISTA

El Sr. Pere —ja l'anireu coneixent— és un home de mitjana edat, de mitjana estatura, tirant a petit, mitjanament cap pelat, ni pobre ni ric. Te els fills fora de Puigcerdà —l'un establert a Manresa i l'altre estudiant a Barcelona— i la dona a casa. Es allò que en diem un home mig, però hi ha un detall del seu caràcter que el fa sobresortir d'aquesta mitjanja: la seva passió per discutir. Des de que s'aixeca fins que s'en va al llit, a l'hora d'esmorçar, de dinar i de berenar, a la taberna i al "snack", al carrer Espanya i al Major; allà on hi trobeu al Sr. Pere, allà el trobareu fent petar la xerrada amb algú, de vegades pausadament, altres animadament, gairebé sempre amb el roig a la cara i amb el crit entortolligat a la boca, com aquell que vol dir moltes coses a l'hora i se li ajunten les paraules a la gorja.

No voldria, però, que us fessiu una imatge equivocada. No hi ha absolutament cap segona intenció en aquesta activitat que el te ocupat tot el dia. És el seu vici, però és un vici sà, al menys tal i com ell fa ús: no acostuma a criticar personalment a ningú. Va més amunt, la seva conversa està per sobre de la xafarderia i del cotilleig. El Sr. Pere es dedica, senzillament, a arreglar el món. I dins del món, li atrau especialment la petita parcel·la de Puigcerdà i la Cerdanya.

En fi, ja l'anireu coneixent, però perquè us en feu una idea us explicaré l'última ocasió en que el vaig sentir:

L'altre dia estàvem quatre o cinc amics—no ho recordo gairebé amb exactitud—

aturats a la cantonada carrer Major/José Antonio, davant del Palau 3, fullejant la nova revista cerdana, la qual acabàvem d'adquirir.

S'acosta el Sr. Pere i, quasi sense que ens en adonguessim, ens digué:

—Ah! Ja veig que no heu pogut resistir la tentació d'informar-vos. És clar, no en teniu prou amb el que jo us dic que heu de gastar-vos 35 ptes per una revista plena d'anuncis, mal composada i amb més faltes d'ortografia que els "dictados" del meu fill quan era petit.

Tots quedàrem una mica anonadats davant d'aquella entrada triomfal. Però ell, impertèrrit, afegí:

— I encara us puc dir més: algunes informacions no són exactes, altres absolutament falses, les més no són ni tan sols informacions.— Respirà— I què m'en digueu del "tufillo" de política que despren la revista?. És una enganyifa, de veritat. Una enganyifa!

Nosaltres estàvem bocabadats, amb certa sensació d'infants als quals s'els ha près un caramel, just al moment d'anar a fer la primera llepada. I quan un de nosaltres anava a proferir una mena de réplica, mig suplicant, mig justificant, l'home saltà altra vegada:

— Calla, home, calla!. No cal que diguis res. Tot això que us he dit és el que m'acaben de dir a mi en una xerrada que, aprofitant una estona que em quedava abans d'anar, he tingut allà dalt. La veritat és que m'ha empenyat bastant, però per no demostrar-ho no he dit res més que el que

jo pensava: He dit que no sabia si tot això era cert o no, però que a mi em semblava que hi ha una cosa a la revista que no es pot negar: bona voluntat.

I, tot seguit, marxà a dinar: "que la gana ja apreta".

KERE

EL CASINO DEL POBLE

Una sèrie d'entitats ciutadanes i polítiques han signat una carta adreçada al President de la Junta d'Accionistes Casino Ceretà de Puigcerdà, amb la intenció de que es llegeixi a la propera Assemblea General, que està anunciada pel mes de Gener, encara que no se sap la data exacta.

La carta en qüestió diu textualment:

"De tots és conegut que al segle passat, per l'acció conjunta de Puigcerdanesos i estiuejants, es creà l'Associació del Casino Ceretà, la qual, superant nombroses vicissituds, intentava ser seu cultural i impuls de noves iniciatives, encaminades a superar les dificultats que comportava l'allunyament dels grans centres culturals del país amb la formació d'una cultura autòctona.

Sorpresos pel caire de reconvertiment de l'edifici públic de l'esmentada Associació en edifici en mans d'interessos particulars, sense que això s'interpreti en detriment de les empreses que hi han invertit un capital considerable, contribuint a mantenir-lo viu, demanem avui que es planteji la necessitat de que els espais del centre on no hi ha hagut aquesta inversió es converteixin en el que havien estat destinats inicialment: centre de reunió, centre social, centre per a fer tot tipus d'actes culturals i recreatius (teatre, conferències, cinema, ball, música, etc.)

I és així que, davant de la recent convocatòria d'una pròxima Assemblea de Socis, les entitats sotasignats demanen que s'hi llegeixi i es tingui present aquest text com a representatiu d'una opinió majoritària de la població, perquè el Casino torni a ésser aquell centre obert al poble i contribueixi al tan necessari desenvolupament cultural de Puigcerdà i la seva comarca".

P.

5

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

AL SERVEI DE L'ESTALVI I DEL CRÈDIT

475 OFICINES

ARREU DE CATALUNYA

A PUIGCERDA

Josep Antoni, 22.

TL: 88-01-47